

det en lav Pris, disse Beboere fik for deres Rug. Da man bragte i Erfaring, at den Mindstebetaling, der var betalt i flere Amter, deriblandt Ribe og Ringkøbing Amter, var 17 Kr. 70 Øre i Henhold til Cirkulæret, følte Landmændene i Viborg Amt sig brøstholdne, thi dette Amt er sikkert lige saa stærkt rugdyrkende som de to andre Amter. Der findes i alt Fald i min Valgkreds Egne, hvor der kun kan avles Rug foruden en Smule graa Havre og Kartofler. De Landmænd, som ejer disse magre og sandede Jorder, har i Virkeligheden Saatvang, saa at det er forstaaeligt nok, at de, som ofte fører en haard Kamp for Tilværelsen, ikke kan forstaa, hvorfor deres Rug skal afregnes med en lavere Pris end den i Naboamtet, f. Eks. i Ringkøbing Amt. Jeg synes, vi maa være glade over at have disse stærkt rugdyrkende Egne under de Forhold, vi nu lever under, thi disse Egenes Landmænd har ydet deres til, at vi har kunnet brødføde os. Jeg finder derfor, at disse Mænd ikke bør have en lavere Pris for deres Rug end den, der gives i flere andre Amter.

Det var et ejendommeligt og illustrerende Træk, at da de Landmænd i Viborg Amt, som boede paa Grænsen til Ringkøbing Amt, erfarede, at der i Ringkøbing Amt gaves højere Pris for undervægtig Rug, end de selv kunde faa i deres Amt, begyndte de at levere deres Rug til Statens Lagre i Ringkøbing Amt. Men det blev straks forbudt dem, de maatte værs'go aflevere til deres eget Amt, hvor de fik indtil 1 Kr. 40 Øre mindre for undervægtig Rug, end de kunde have faaet i Ringkøbing Amt. Vi paa det nævnte Møde tilstedeværende Repræsentanter lovede at støtte et Andragende som det foreliggende, og vi lovede endvidere, saafremt den højtærede Minister ikke mente at kunne imødekomme Andragendet, at indbringe det i Folketinget og støtte det. Det er det, som nu sker. Nu er jeg ikke blind for, at det var noget vanskeligt for Ministeren at imødekomme Andragendet, da der saa vidt mig bekendt er andre Amter, hvor den samme Fremgangsmaade er anvendt som den, der er anvendt i Viborg Amt. Jeg indrømmer ogsaa, at der er et andet Forhold, som gjorde Sagen vanskelig for Ministeren, nemlig at Salg af Rug før April 1917 var frit Salg, saa at en hel Mængde Rug blev solgt til Møllere og Bagere, og det er ikke let at konstatere Prisen for den Rug, som er solgt til private. Desuagtet formener jeg — og det blev meget stærkt fremhævet paa det

nævnte Møde —, at da Viborg Amt er lige saa stærkt rugdyrkende som Ribe og Ringkøbing Amter, burde Betalingen i disse Amter være ens.

Da Finansudvalget imidlertid ikke har gjort Indstilling, er der maaske ikke nogen Sandsynlighed for, at vi kan faa Andragendet henvist til Ministerens Undersøgelse, men naar vi desuagtet har tilladt os at stille Forslag om Henvisning, er det for at opfylde et givet Løfte og for at høre Ministerens Udtalelse. Vi haaber nu, at Ministerens Udtalelser ikke vil være helt afvisende, og at han ikke vil modsætte sig en Undersøgelse for eventuelt at raade Bod paa den Uret, som jeg synes er gjort overfor disse Folk. Da det har vist sig, at man i flere Amter har afregnet Rug til lige saa lav Pris, forstaaer jeg nok, at en ny Undersøgelse vil være nødvendig, og haaber altsaa, at Ministeren vil imødekomme os paa dette Punkt, saa at en Undersøgelse maa finde Sted.

Ordføreren (E. Rasmussen): Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa Enkeltheder, da jeg forudsætter, at Ministeren vil tage Ordet straks efter mig og omtale alle Enkeltheder. Naar vi i Finansudvalget ikke har foreslaaet at henvise det af den ærede foregaaende Taler omtalte Andragende til Indenrigsministeren, skyldes det den Omstændighed, at vi mener, at Rugdyrkerne ikke havde Pligt til at sælge til Viborg Amt. De kunde sælge Rugen saa godt, de formaaede, thi Maksimalpris betyder ikke, at alle skal have højeste Pris, og det vilde vist kunne faa ret uheldige Konsekvenser, hvis Staten skulde til at efterbetale til alle dem, der ikke har faaet Maksimalpris.

Mikkelsen: Ligesom det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) vil jeg anbefale det foreliggende Ændringsforslag. Jeg finder det urimeligt, at Ministeren udsender et Cirkulære om Maksimalpris paa Rug og giver sine Embedsmænd Ordre til at opkøbe Rug paa Statens Vegne og ikke samtidig sørger for, at der i samtlige Amter bliver betalt samme Pris for de samme Varer. Det er det, Rugdyrkerne i Skanderborg Amt ikke kan forstaa. De kræver af os som deres Repræsentanter, at vi herinde paa Rigsdagen skal hævde deres Ret. Saa vidt jeg har kunnet faa det oplyst, er der i Vejle, Ribe og Ringkøbing Amter ikke betalt en mindre Pris end 17 Kr. 70 Øre pr. 100 Pund Rug af Høsten 1916, uanset om den hollandske Vægt